

Nr 65

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i tulltaxeringsförordningen den 13 maj 1960 (nr 391), m. m.; given Stockholms slott den 14 mars 1969.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) förordning om ändring i tulltaxeringsförordningen den 13 maj 1960 (nr 391),

2) förordning om ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt,

3) förordning om ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror,

4) förordning om ändring i förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt,

5) förordning om ändring i förordningen den 31 maj 1957 (nr 262) om allmän energiskatt,

6) förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om prisregleringsavgift för fisk m. m.,

7) förordning om ändring i förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i bestämmelserna om erläggande av tull, skatt och andra avgifter vid import i syfte att möjliggöra ett centralt uppbördsförfarande vid tullverket.

Förslag
till
Förordning
om ändring i tulltaxeringsförordningen den 13 maj 1960 (nr 391)

Härigenom förordnas, att 2 och 14 §§ tulltaxeringsförordningen den 13 maj 1960¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Det åligger — — — — — för tulltaxeringen.

Till kontroll — — — — — verksamhetens bedrivande.

Granskningen skall — — — — — kan återställas.

Den som — — — — — ej föras.

Underlåter någon att fullgöra vad som åligger honom enligt denna paragraf eller med stöd därav meddelade föreskrifter, må generaltullstyrelsen utsätta lämpligt vite *ävensom i förekommande fall utdöma försuttet vite*. Mot beslut att förelägga vite må talan ej föras.

Underlåter någon att fullgöra vad som åligger honom enligt denna paragraf eller med stöd därav meddelade föreskrifter, må generaltullstyrelsen *eller distrikttullanstalten* utsätta lämpligt vite, *dock ej lägre än ett-hundra och ej högre än femtusen kronor*. Mot beslut att förelägga vite må talan ej föras.

Førsuttet vite utdömes av generaltullstyrelsen.

14 §.

Tull skall *i fråga om varje varu-parti, som särskilt anmälts till förtullning*, påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

Tull skall påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

—————

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1969.

¹ Senaste lydelse av rubriken se 1968: 26 och av 2 § se 1966: 344.

Förslag

till

Förordning**om ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt**

Härigenom förordnas, att 8 § 3 mom. förordningen den 25 maj 1941 om särskild varuskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

8 §.

3. Skatt, som enligt avgiven deklaration eller enligt av tullmyndigheten verkställd uträkning belöper å införd vara, skall erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Skatten skall *i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning eller för vilket särskild deklaration avgivits*, påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

3. Skatt, som enligt avgiven deklaration eller enligt av tullmyndigheten verkställd uträkning belöper å införd vara, skall erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Skatten skall påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1969.

¹ Senaste lydelse av 8 § 3 mom. se 1960:612.

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477)
om skatt å vissa pälsvaror

Häri genom förordnas, att 9 § förordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

9 §.

För skattepliktig vara, som införes till riket, skall skatten erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Skatten skall *i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning*, påföras i *jämna* kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

För skattepliktig vara, som införes till riket, skall skatten erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Skatten skall påföras i *hela* kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

Om skatt — — — — — sålunda erlagts.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1969.

¹ Senaste lydelse av 9 § se 1961:637.

Förslag

till

Förordning**om ändring i förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt**

Härigenom förordnas, att 26 § förordningen den 5 mars 1948 om försäljningsskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

26 §.

Skatt, som enligt avgiven deklARATION eller enligt av tullmyndigheten verkställd uträkning belöper å införd vara, skall erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Skatten skall *i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning eller för vilket särskild deklARATION avgivits*, påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

Skatt, som enligt avgiven deklARATION eller enligt av tullmyndigheten verkställd uträkning belöper å införd vara, skall erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Skatten skall påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1969.

¹ Senaste lydelse av 26 § se 1960: 615.

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 31 maj 1957 (nr 262) om
allmän energiskatt

Härigenom förordnas, att 27 § förordningen den 31 maj 1957 om allmän energiskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

27 §.

<p>Där skatt ————— i allmänhet. Skatten skall i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till för- tullning, påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller. Om betalningsanstånd ————— finnes stadgat.</p>	<p>Skatten skall påföras i hela kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.</p>
--	---

—————

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1969.

¹ Senaste lydelse av 27 § se 1960:610.

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om prisregleringsavgift
för fisk m. m.

Härigenom förordnas, att 9 § förordningen den 30 maj 1952 om prisregleringsavgift för fisk m. m.¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

9 §.

Prisregleringsavgift för importfisk skall, såvitt ej jordbruksnämnden med stöd av andra stycket annat bestämmer, erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Jämväl i fråga om betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för dröjsmål med eller uteblivande av betalning skall angående sådan prisregleringsavgift gälla detsamma som rörande tull. Avgiften skall *i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning*, påföras i *jämna* kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

Prisregleringsavgift för importfisk skall, såvitt ej jordbruksnämnden med stöd av andra stycket annat bestämmer, erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Jämväl i fråga om betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för dröjsmål med eller uteblivande av betalning skall angående sådan prisregleringsavgift gälla detsamma som rörande tull. Avgiften skall påföras i *hela* kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

I den _____ av förordnandet.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1969.

¹ Omtryckt 1966: 180.

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering
av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur

Härigenom förordnas, att 7 § förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

7 §.

Införselavgift skall erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Jämväl i fråga om betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för dröjsmål med eller uteblivande av betalning skall angående införselavgift gälla detsamma som rörande tull. Avgiften skall *i fråga om varje varuparti, som särskilt anmälts till förtullning*, påföras i *jämna* kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

Införselavgift skall erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull. Jämväl i fråga om betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för dröjsmål med eller uteblivande av betalning skall angående införselavgift gälla detsamma som rörande tull. Avgiften skall påföras i *hela* kronor, så att överskjutande öretal bortfaller.

I den ————— dylik avgift.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1969.

¹ Senaste lydelse av 7 § se 1959:109, jfr 1967:136/

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den
14 mars 1969.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTTSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *uppbörd av tull och skatt m. m. vid import* och anför.

Inledning

I årets statsverksproposition (1969: 1 bil. 9, s. 56) framlades förslag att införa ett centralt uppbördsförfarande vid tullverket. Härvid framhölls att denna åtgärd förutsatte vissa mindre ändringar i författningar som tillkommit efter beslut av riksdagen och att särskild proposition i ämnet sedermera skulle föreläggas riksdagen.

Med skrivelse den 24 januari 1969 har generaltullstyrelsen överlämnat förslag till de erforderliga författningsändringarna. Över detta har yttrandet avgetts av statskontoret, riksrevisionsverket, kontrollstyrelsen, jordbruksnämnden, kommerskollegium, tullagstiftningskommittén, Sveriges grossistförbund, Sveriges industriförbund och Sveriges speditörförbund.

Gällande bestämmelser

Enligt 152 § tullstadgan den 7 oktober 1927 (nr 391, ändrad senast 1968: 592) lämnas en förtullad vara inte ut från tullverket förrän tull, skatt och andra avgifter jämte eventuella anståndsengar betalats eller deponerats eller också betryggande säkerhet ställts för det belopp som skall erläggas. Generaltullstyrelsen eller lokal tullmyndighet kan medge att en vara lämnas ut utan att den mervärdeskatt som belöper på varan betalats eller deponerats eller säkerhet för skatten ställts. För utlämning av vara som kommit in med tåg, flyg eller post gäller i vissa fall särskilda bestämmelser (153—155 §§ tullstadgan).

Den som för in vara skall enligt 156 § tullstadgan utan anmaning erlægga tull, skatt och andra avgifter och ombesörja att inkomsten vara hämtas hos tullverket. Betalningen skall ske senast 40 eller, om tulldeklaration avgetts, 55 dagar efter det att tullanstalt mottagit varan (157 § tullstadgan). Sker betalning senare än 25 resp. 40 dagar från nämnda tidpunkt debiteras anståndspengar (158 § tullstadgan).

Enligt 14 § tulltaxeringsförordningen den 13 maj 1960 (nr 391) skall tull påföras i hela kronor för varje varuparti som särskilt anmäls till förtullning. Motsvarande gäller för de skatter och andra avgifter vid import som tas upp av tullverket. Bestämmelser härom finns i de särskilda skatte- och avgiftsförfattningarna, nämligen förordningarna den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt, den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror, den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt, den 31 maj 1957 (nr 262) om allmän energiskatt, den 30 maj 1952 (nr 320) om prisregleringsavgift för fisk m. m. och den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur.

Den som för in vara är enligt 2 § tulltaxeringsförordningen skyldig att lämna de uppgifter och förete de handlingar som fordras för tulltaxeringen. För kontroll av riktigheten av uppgifterna har tullmyndighet rätt att granska handelsböcker, affärskorrespondens och övriga erforderliga handlingar. Granskning kan ske även hos annan än den som för in varan. För att er-hålla erforderliga uppgifter och handlingar kan generaltullstyrelsen meddela vitesföreläggande. Försuttet vite utdöms av styrelsen.

Förslag och remissyttranden

Genomförandet av det centrala uppbördssystemet förenklar avsevärt förfarandet vid inbetalning av tull, skatt och andra avgifter till tullverket. Sålunda skall den som för in vara kunna få ut sitt gods utan att avgifterna för godset betalas eller deponeras, om generaltullstyrelsen registrerat honom som kreditvaruhavare. De avgifter kreditvaruhavaren har att erlægga debiteras i stället periodvis genom en särskild tullräkning. Denna omfattar den import som skett under en 10-dagars period och framställs med hjälp av ADB-system. För registreringen krävs att säkerhet för tull, skatt och andra avgifter ställs i stort sett i samma utsträckning som nu är fallet. Även myndigheter och företag som tillämpar systemet med förbindelsekvitton och liknande betalningsförbindelser skall kunna registreras som kreditvaruhavare. Den genomsnittliga kredittiden kan för kreditvaruhavaren som inte avger tulldeklaration beräknas bli omkring 29 dagar.

För de importörer som inte omfattas av det nya uppbördssystemet kommer det nuvarande förfarandet att i princip bibehållas.

Enligt generaltullstyrelsens nu föreliggande förslag bör tullverket få rätt

att ta ut ett preliminärt beräknat belopp i de fall då tull, skatt eller andra avgifter inte slutligt kan fastställas vid tulltaxeringstillfället. Det preliminära beloppet skall motsvara den högsta avgift som kan tas ut för godset. Bestämmelser härom anser generaltullstyrelsen kunna meddelas i administrativ ordning.

En annan fråga av administrativ karaktär är den åtgärd som skall vidtas om säkerhet för tullverkets fordran inte finns. Generaltullstyrelsen föreslår för sin del att i sådant fall utestående fordran skall kunna utmätas utan föregående dom eller utslag. Som påföljd vid utebliven betalning skall även kunna förekomma att meddelad registrering återkallas.

När det gäller författningar som tillkommit efter beslut av riksdagen påkallas endast en mindre ändring i 14 § tulltaxeringsförordningen. Generaltullstyrelsen föreslår att tullen skall påföras endast i hela kronor för varje varupost och inte som nu för varje varuparti som särskilt anmäls till förtullning. I anslutning härtill bör enligt styrelsen även motsvarande bestämmelser ändras i de skatte- och avgiftsförfattningar som beträffande uppbörden vid import har en bestämmelse som är utformad på samma sätt som den nyss nämnda bestämmelsen.

Generaltullstyrelsen anför.

I det planerade centrala uppbördsförfarandet skall stansning för framställning av tullräkningar, debiteringsredovisning och handelsstatistik utföras i en och samma arbetsoperation. I handelsstatistiken behandlas varje varupost, dvs. varje statistiskt nummer, för sig. För att i det nya förfarandet kunna bibehålla den öreslösa redovisning av tullverkets debiteringar, som i princip är genomförd, måste överskjutande öretal utelämnas för tullbeloppet vid varje varupost i tullsedeln. Detta blir möjligt om 14 § ändras på sätt styrelsen föreslagit.

Den nya avrundningsregeln medför enligt generaltullstyrelsen så stora redovisningstekniska fördelar att fördelarna kan beräknas uppväga det inkomstbortfall — ca 50 000 kr. årligen — som uppkommer.

I förevarande sammanhang har generaltullstyrelsen även föreslagit att lokal tullmyndighet bör få möjlighet att genom föreläggande av vite erhålla erforderlig utredning vid tulltaxering. Styrelsen anför.

Tulltaxeringen av införda varor sker vid lokala tullmyndigheter, och det är dessa myndigheter som skall se till att uppgifter och handlingar som behövs för tulltaxeringen avlämnas i föreskriven ordning. I fall då uppgifter eller handlingar trots anmaning ej lämnas kan vitesföreläggande ske först efter hemställan till generaltullstyrelsen. Ett sådant förfarande är omständligt och har därför icke förekommit i praktiken.

Det kan därför anses mindre tillfredsställande, att endast generaltullstyrelsen äger utsätta vite enligt 2 § tulltaxeringsförordningen. Rätt för lokal tullmyndighet att utsätta vite skulle vara ett verksamt medel för att framtvunga att uppgifter och handlingar som behövs för tulltaxering avlämnas i föreskriven ordning.

Generaltullstyrelsens nu berörda författningsförslag har vid remissbe-

handlingen lämnats utan erinran. När det gäller utformning av reglerna om vitesföreläggande anser dock *riksrevisionsverket* att en maximigräns för vites storlek bör sättas ut.

Departementschefen

Införandet av ett centralt uppbördssystem syftar till att förenkla förfarandet vid inbetalning av tull och andra avgifter till tullverket. För tullverkets del innebär systemet en avsevärd ökning av den kamerala kapaciteten och möjliggör väsentliga kostnadsbesparingar, bl. a. genom att en betydande del av kassa- och redovisningsarbetet vid de lokala tullanstalterna faller bort.

För genomförandet av uppbördssystemet fordras vissa mindre ändringar i tullaxeringsförordningen samt av de bestämmelser som reglerar uppbörd av skatter och jordbruksavgifter vid import. Generaltullstyrelsen har samtidigt föreslagit den ändringen i tulltaxeringsförordningen att lokal tullmyndighet vid tulltaxeringsarbetet skall kunna meddela vitesföreläggande. De i nämnda hänseenden framlagda författningsändringarna har vid remissbehandlingen i princip lämnats utan erinran. Jag förordar att ändringarna genomförs. Vitesbestämmelserna bör dock preciseras så att vite får föreläggas med lägst etthundra och högst femtusen kronor.

Med avseende på de övriga frågor som tagits upp av generaltullstyrelsen torde det ankomma på Kungl. Maj:t att meddela de bestämmelser som påkallas av det nya uppbördsförfarandet.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga förslag till

1) *förordning om ändring i tulltaxeringsförordningen den 13 maj 1960 (nr 391),*

2) *förordning om ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt,*

3) *förordning om ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror,*

4) *förordning om ändring i förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt,*

5) *förordning om ändring i förordningen den 31 maj 1957 (nr 262) om allmän energiskatt,*

6) *förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om prisregleringsavgift för fisk m. m.,*

7) *förordning om ändring i förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur.*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Margit Edström